

EUROPA-KOMMISSIONEN
REPRÆSENTATION I DANMARK

Repræsentationschef fg.

Retsudvalget (2. samling)
REU alm. del - Bilag 245
Offentligt

København, den 12. maj 2005
TAC D(2005)

ORIGINAL

Sikkerhed i Europa – EU's samarbejde om retlige og indre anliggender

Gør EU noget for at forhindre smugling af mennesker? Bestemmer Danmark selv antallet af indvandrere i Danmark? Samarbejder Danmark med EU om børnebortførelser?

Disse og andre spørgsmål kan man få svar på i vedlagte eksemplarer af brochuren **Sikkerhed i Europa**, der netop er udgivet af Europa-Kommissionen Repræsentation i samarbejde med Europa-Parlamentets Informationskontor i Danmark.

Formålet med brochuren er at orientere danskere om samarbejdet inden for **retlige og indre anliggender**, dvs. civil- og strafferet, bekæmpelse af kriminalitet og terror samt asyl og indvandring. Fakta, som præsenteres i en kort og letforståelig form, er suppleret med konkrete eksempler. I brochuren giver politikere, eksperter og andre deres bud på, hvad politikken omkring retlige og indre anliggender betyder.

Eventuelle yderligere eksemplarer af brochuren **Sikkerhed i Europa** kan rekvireres gratis pr. e-mail ved at oplyse ønsket antal samt postadresse. Bestillinger sendes til eu@europa-kommissionen.dk

Med venlig hilsen

Thomas A. Christensen

Bilag

Højbrohus, Østergade 61, Postboks 144, 1004 København K - Danmark.
Telefon: direkte linje +45 33 14 41 40. Telefax: +45 33 11 12 03.

www.europa-kommissionen.dk
E-mail: thomas.christensen@cec.eu.int

Sikkerhed i Europa

En introduktion til EU's samarbejde om

- Civil- og strafferet
- Bekæmpelse af kriminalitet og terror
- Asyl og indvandring

Europa-Kommissionen
www.europa-kommissionen.dk

Danmark i EU

Indhold

Hvad betyder EU's retlige samarbejde for mig?	2
EU's politik for retlige og indre anliggender: Et overblik.....	3
Generaldirektøren: Retlige og indre anliggender i centrum.....	5
Når vi bliver uenige.....	6
Europol lægger det store puslespil.....	7
Mennesker handles over grænser.....	9
Terror på dagsordenen.....	10
Fælles regler om flygtninge er EU's mål	12
Fælles indvandrings- og asylpolitik: for og imod.....	13
Åbne grænser	14
Pres på EU's grænser	15
Retlige og indre anliggender — og den store verden	16
Det mener jeg om retlige og indre anliggender	17
Det danske forbehold for retlige og indre anliggender	18
Kilder, og her kan du læse mere.....	19

Hvad betyder EU's retlige samarbejde for mig?

EU har gennem de sidste halvtreds år arbejdet på at skabe et europæisk fællesskab, hvor borgere i EU kan passere frit over grænserne og selv bestemme, hvilket land de ønsker at bo og arbejde i. Efter udvidelsen af EU i 2004 omfatter samarbejdet 25 forskellige lande med meget forskellige retssystemer, politi, grænsekontrol mv.

Verden omkring EU er også i forandring. Nye trusler, f.eks. terrorismens nye former, og nye muligheder for globalt samarbejde — også om kriminalitet — betyder, at EU-landene har fundet, at der er brug for stærk og effektiv kontrol ved de ydre grænser og et tæt samarbejde om kriminalitetsbekæmpelse mellem alle lande.

Sikkerhed i Europa forudsætter, at EU, hvor det er nødvendig, samarbejder om at møde de udfordringer, som verdens udvikling stiller os over for. Det civil- og strafferettslige samarbejde skal sikre retfærdighed for den enkelte borger og virksomhed, mens bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme skal være med til at skabe tryghed for borgerne i EU. Asyl- og indvandringsområdet er ligeledes en fælles udfordring, som landene i stigende grad møder sammen.

EU's politik for retlige og indre anliggender dækker de ovenstående områder og er i hastig udvikling. Danmark deltager i nogle dele af samarbejdet, mens vi har taget forbehold over for andre. I denne brochure stilles skarpt på udvalgte dele af EU's politik på det retlige og indre område. Målet er at beskrive formålet med og virkningen af det europæiske samarbejde. Derfor præsenterer vi fakta i kort og letforståelig form — og vi har spurgt praktikere, politikere og eksperter, hvad politikken for retlige og indre anliggender betyder for dem.

Vi håber, at brochuren giver en introduktion til området og et første overblik, der kan give lyst til at vide mere. De konkrete eksempler skal også gerne anspore til debat — og til aktiv stillingtagen, når samtalen kommer ind på EU og samarbejdet på det retlige område.

Brochuren begynder med et kort overblik over, hvad det retlige EU-samarbejde indeholder. Derefter følger beskrivelse af og kommentarer til, hvad samarbejdet betyder i Danmark og i verden omkring os. Endelig er der henvisninger til mange af de steder, hvor du kan få mere at vide. Brochuren udgives i samarbejde med Europa-Parlamentets informationskontor i Danmark.

God læselyst!

Thomas A. Christensen
Fungerende chef for Europa-Kommissionens
Repræsentation i Danmark

Søren Søndergaard
Chef for Europa-Parlamentets Informationskontor i Danmark

EU's politik for retlige og indre anliggender: Et overblik

EU's politik for retlige og indre anliggender er et område i udvikling. Politikken samles under overskriften: »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for alle«. EU's tre store institutioner Ministerrådet, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet er med til at vedtage initiativer, der skal sikre borgernes rettigheder, sikkerheden inden for EU og samarbejdet om kriminalitetsbekæmpelse.

Fælles asyl- og indvandringspolitik og retligt samarbejde, der har betydning for hverdagen for erhvervslivet eller den enkelte familie på tværs af grænser, hører ind under den samme overordnede ramme. Nedenfor giver vi en kort oversigt over de væsentligste elementer i EU's politik for retlige og indre anliggender, som nogle forkorter RIA, og andre kalder rets- og udlændingepolitik.

Hvorfor en fælles retspolitik?

Nye udfordringer for EU har været med til at fremskynde udviklingen af en fælles retspolitik. De fleste medlemslande har vurderet, at åbne grænser var en fordel, men også en udfordring, der gav behov for tættere samarbejde. Et stigende pres på grænserne udefra, organiseret kriminalitet, og ikke mindst den forøgede terrortrussel har rykket kravet om en fælles politik længere op på dagsordenen.

Hvad er grundlaget?

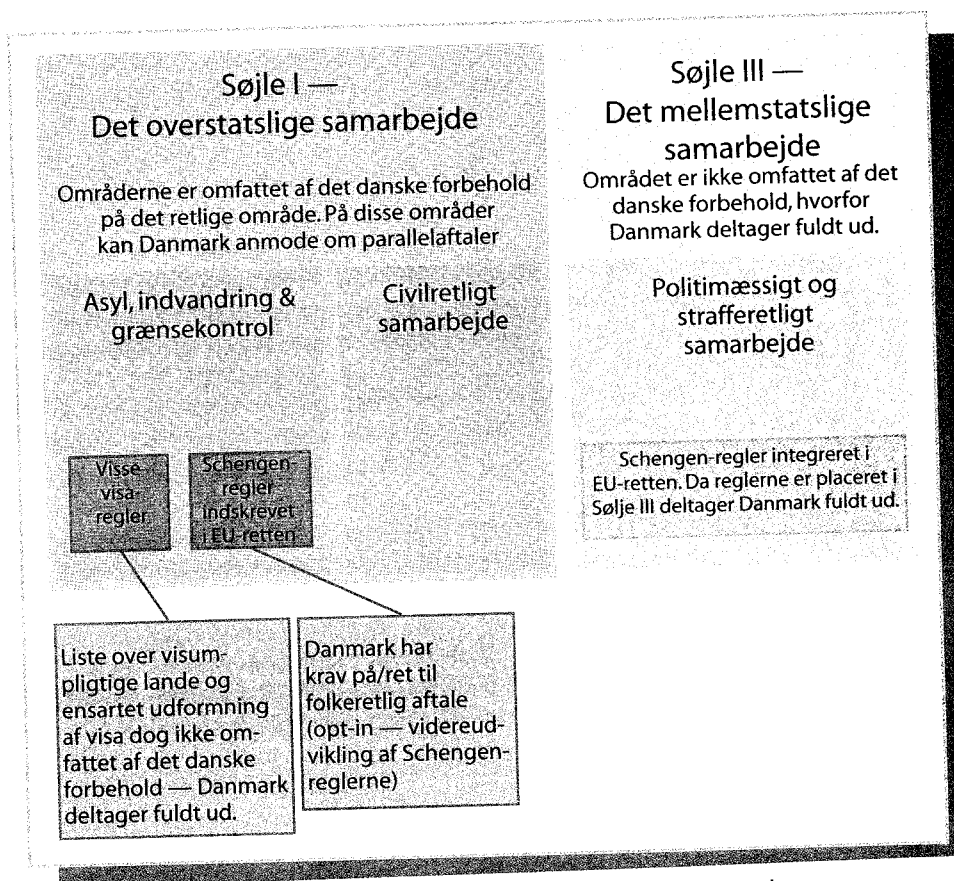
Politikken for retlige og indre anliggender er omhandlet flere forskellige steder i EU's nuværende traktater — og besluttes derfor på forskellige måder. Hidtil har alle lande skullet være enige om at træffe beslutninger på det politimæssige og strafferetlige område. Det samme er tilfældet for asyl, indvandring og grænsekontrol, men her kan landene i enighed beslutte at gå over til flertalsafgørelser. Se figur 1.

I forslaget til den nye forfatningstraktat for EU overgår hele politikken for retlige og indre anliggender i EU til overstatsligt samarbejde, dog med særlige »nødbremser« indbygget. Det kan man læse mere om i denne brochure.

Det danske forbehold for retlige og indre anliggender har betydning for Danmarks deltagelse i politikken. Det bliver også nærmere beskrevet i brochuren.

Hvem beslutter?

Medlemslandenes regeringer har vedtaget politikken for retlige og indre anliggender. De vigtigste beslutninger om at iværksætte større initiativer el-

Figur 1: Retlige og indre anliggender i EU's traktater frem til Nice-traktaten
Overstatslige og mellemstatslige beslutninger
Kilde: Folketingets EU-oplysning, Rets- og udlændingepolitikken i EU, juli 2004

ler handleplaner for flere år ad gangen træffes af EU's stats- og regeringschefer, når de mødes i Det Europæiske Råd. Rådet for retlige og indre anliggender, hvor de enkelte landes justitsministre og indenrigsministre typisk sidder, behandler og tager stilling til den mere konkrete udmøntning af de overordnede principper i praktiske politiske

beslutninger, f.eks. om udformningen af et fælles visuminformationssystem eller lignende.

Europa-Kommissionen og Ministerrådet tager initiativ til de enkelte lovforslag inden for retlige og indre anliggender, og beslutninger træffes af Ministerrådet. I fremtiden kommer

Europa-Parlamentet til at få mere indflydelse i den såkaldte fælles beslutningsprocedure, der vil finde anvendelse på mange politikker inden for retlige og indre anliggender, når Ministerrådet beslutter det.

Hvornår begyndte det hele?

EU's samarbejde om retlige og indre anliggender går langt tilbage, men har ikke stået ret højt på dagsordenen før i de seneste år. Først i 1980'erne med gennemførelsen af det indre marked og Schengen-aftalen, der blev indgået mellem enkelte medlemslande, begyndte udviklingen for alvor, og et par møder i Det Europæiske Råd i 1990'erne satte konkrete initiativer i gang. Topmødet mellem regeringslederne i Tampere, Finland, i 1999 handlede kun om retlige og indre anliggender og definerede »etableringen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed« som det tredje store EU-projekt efter det indre marked og ØMU'en. Regeringslederne blev enige om initiativer og mål inden for fire hovedområder:

- En fælles asyl- og indvandringspolitik
- Etableringen af et europæisk retligt område
- Bekæmpelse af kriminalitet på EU-plan
- En stærkere koordinering af retlige og indre anliggender med EU's udenrigspolitik

Samtidig vedtog Det Europæiske Råd en femårig handlingsplan, der satte en række mål frem til 2004. **Se tidslinjen nedenfor.**

Og hvad indebærer politikken så?

Haag-programmet kaldes de nye mål, der er vedtaget af Det Europæiske Råd i november 2004 for fortsat at styrke og udvikle politikken for retlige og indre anliggender. Haag-programmet følger op på Tampere-planen fra 1999 og sætter mål på området for perioden 2005-2010.

Haag-programmet har som væsentlige mål:

- En fælles asylpolitik inden 2010
- Partnerskab med tredjelande om at forebygge flygtninge- og migrationsstrømme
- Fælles procedurer for hjemsendelse af illegale indvandrere
- Nationale udrykningsstyrker af grænsesikrings-eksperter
- Minimumsstandarder for pas med brug af biometriske data
- Fælles informationssystemer for visa (VIS), asylansøgere (Eurodac) og for informationsudveksling mellem politi i medlemslande (SIS II)
- Fælles visumpolitik
- Udmøntning af fælles antiterrorplan
- Krisestyringsberedskab til f.eks. terrorangreb, internt i EU-lande
- Menneskerettighedscenter på EU-plan

Haag-programmet skal fra 1. juli 2005 evalueres hvert år af Europa-Kommissionen, der skal præsentere resultaterne for Ministerrådet og Europa-Parlamentet.

Jonathan Faull er generaldirektør i Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Retlige og Indre Anliggender. Han følger EU's politik på området på allernærmeste hold og fortæller her om de vigtigste udviklingstræk i den kommende tid.

Hvordan vil politikken for retlige og indre anliggender udvikle sig i de kommende år?

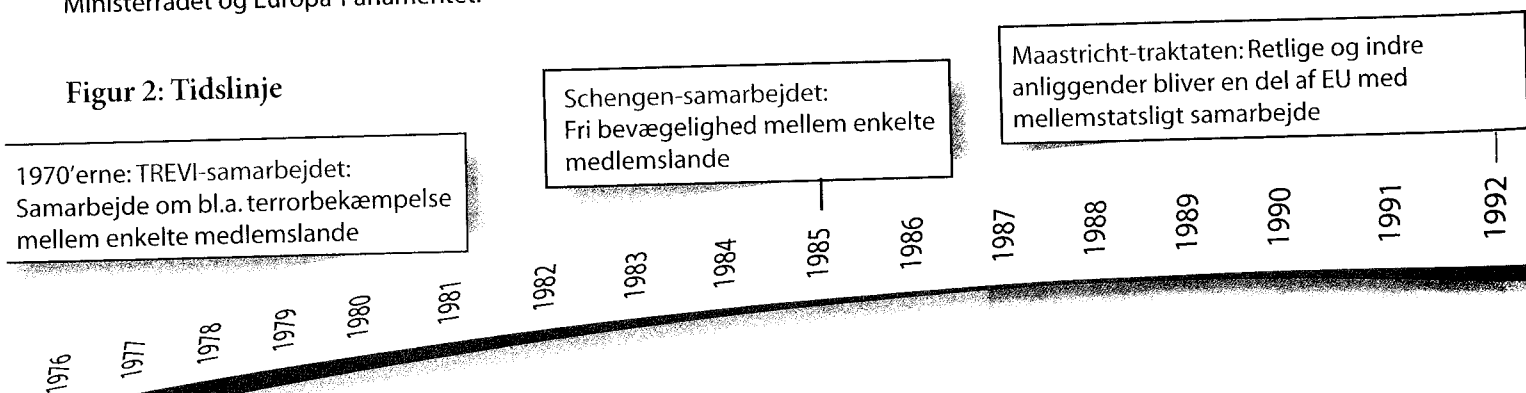
»Haag-programmet, der blev vedtaget den 5. november 2004, udstikker en ramme for aktiviteter inden for området retlige og indre anliggender i løbet af de næste fem år og længere frem.

Generelt understreger Haag-programmet behovet for at gennemføre de beslutninger, der allerede er truffet. Og regeringslederne benyttede lejligheden til at opfordre Ministerrådet til fra april 2005 at gå over til flertalsafgørelser, hvor det er muligt, undtagen på området lovlig indvandring.

Derudover bliver det i de kommende år centralt at få en fælles europæisk asylpolitik. Udvikling af en fælles indvandringspolitik er også nødvendig. Her må man overveje, hvordan man kan håndtere lovlig adgang til arbejdsmarkedet, samtidig med at man fuldt ud respekterer medlemsstaternes ret til at bestemme antallet af lovlige indvandrere til deres land. Partnerskaber med tredjelande, der enten er oprindelseslande eller transitlande for flygtninge og indvandrere, skal udvikles yderligere.

Forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet vil stadig være en topprioritet. Det retlige samarbejde på det civile retlige, erhvervs-mæssige og strafferetlige område vil fortsat blive udvidet gennem gensidig anerkendelse af domme. Endelig skal den eksterne dimension af de retlige og indre anliggender opprioriteres. Mange områder, der er dækket af de retlige og indre anliggender, har grænseoverskridende eller internationale aspekter. Her

Figur 2: Tidslinje

Generaldirektøren:

Retlige og indre anliggender i centrum

har Det Europæiske Råd specifikt bedt Kommissionen om at komme med en strategi inden udgangen af 2005.«

Hvilken rolle spiller de retlige og indre anliggender, efter din mening, i udviklingen af EU?

»De retlige og indre anliggender er nu af største politiske vigtighed. De står i centrum for den europæiske debat og får også stigende betydning for vores udenrigspolitiske forhold.

Vores mål er at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvilket især betyder at skabe forhold, der gør, at hver enkelt af os er i stand til fuldt ud at nyde vores rettigheder, f.eks. retten til at bevæge os frit inden for EU, men også retten til at leve i sikre omgivelser og have bedre adgang til retfærdighed, også selv om man bor i et andet medlemsland end det, man kommer fra.«

Hvad er de væsentligste udfordringer ved at kommunikere forskellige aspekter af de retlige og indre anliggender til offentligheden?

»Det er ekstremt vigtigt for os at give klar og faktuel information, der er let tilgængelig, særligt når man tænker på, hvor følsomme områder vi har at gøre med. Et meget vigtigt redskab er hjemmesiden www.europa.eu.int/comm/justice_home, som opdateres løbende med de mange nye forslag, meddelelser og rapporter Kommissionen producerer, samt de vigtige lovforslag, der vedtages på området. Vores hjemmeside indeholder også et »nyhedsrum«, og en liste over projekter, som Kommissionen har finansieret

inden for områderne asyl, beskyttelse af ydre grænser, kriminalitetsbekæmpelse og beskyttelse af ofre for kriminalitet og vold. På hjemmesiden er der også faktablade om de forskellige politikker, der er udviklet inden for området.

»Vores mål er at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed«

Når man udvikler den europæiske politik for retlige og indre anliggender, er det også vigtigt at have en god idé om borgernes ønsker og opfattelser af behov og prioriteter. Derfor organiseres der online høringer af organisationer og/eller den brede offentlighed, f.eks. før der stilles forslag på et bestemt område. Et eksempel er høringen af borgere og ngo'er om de kommende års retningslinier for de retlige og indre anliggender — det såkaldte Haag-program.«

Hvilken betydning har forfatnings-traktaten for arbejdet med retlige og indre anliggender?

»For det første afskaffer traktaten den såkaldte søjlestruktur. For det andet vil den fælles beslutningsprocedure i næsten alle tilfælde erstatte samarbejdsproceduren, og kvalificeret flertal vil erstatte enstemmighed. Det øger Europa-Parlamentets rolle i beslutningsprocessen, hvilket vil øge den demokratiske legitimitet. Derudover får Kommissionen ene-initiativret på de fleste områder, hvilket vil øge effektiviteten i lovgivningsprocessen. For det tredje

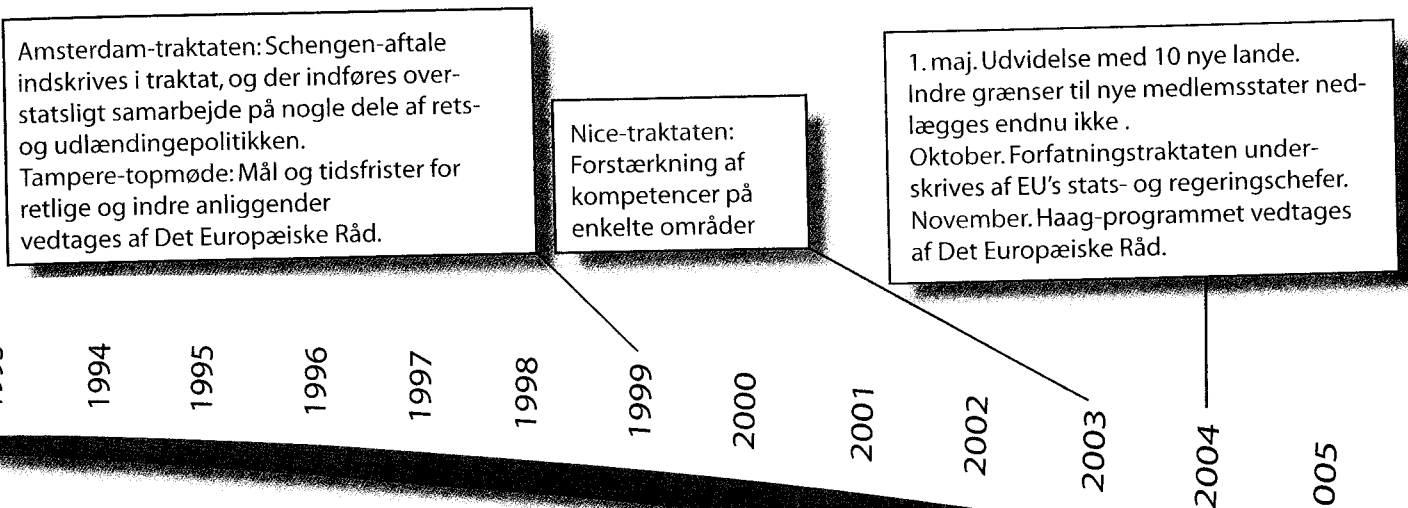
Generaldirektør Jonathan Faull

er charteret om de grundlæggende rettigheder indskrevet i forfatningstraktaten. Sammen med forpligtelsen til at tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention er dette en bedre garanti og drivkraft for menneskerettighederne for alle Unionens borgere.

Endelig giver forfatningstraktaten specifikt lovgrundlag for mange vigtige politikområder, f.eks. integration af borgere fra tredjelande, et fælles europæisk asylsystem og kriminalitetsforebyggelse. Dertil kommer, at EF-Domstolens jurisdiktion udvides til at dække alle dele af de retlige og indre anliggender, mens Kommissionens rolle som traktatens vogter udvides, så den fremover kan anlægge traktatkrænkelssager også inden for området retlige og indre anliggender.

Dermed øger forfatningstraktaten effektiviteten og udvider det demokratiske grundlag for unionen.«

Se Generaldirektoratets websted på: www.europa.eu.int/comm/justice_home/index_en.htm

Når vi bliver uenige ...

Det europæiske civilretlige samarbejde handler om at løse uenigheder mellem parter, der befinder sig i forskellige EU-medlemslande. Samarbejdet skal hjælpe både privatpersoner og virksomheder med at få en hurtig, forståelig og fair behandling af deres sag.

Europæisk samarbejde betyder, at vi får mere kontakt med hinanden på tværs af medlemsstaternes grænser. For virksomheder er det blevet nemmere at handle over grænserne. EU-borgere kan frit flytte rundt i hele Unionen. Mange vælger at studere eller arbejde i et andet medlemsland.

Problemer kan opstå

Bagsiden af den stigende kontakt er en øget risiko for, at der opstår uenighed, når noget går galt. Danske virksomheders kunder i udlandet går konkurs og kan pludselig ikke betale, ægtepar bliver skilt, og retssager opstår. Det er altid besværligt. Men når det sker på tværs af en grænse, kan det være ekstra besværligt. For hvilket lands retssystem skal egentlig afgøre sagen, hvis f.eks. en dansker og en græker er uenige om forældremyndigheden til deres fælles barn. Skal det ske efter dansk eller græsk lovgivning, og skal domstolens afgørelse have virkning på andre landes borgere?

Sådanne sager og overvejelser var baggrunden for, at EU i 1993 med Maastricht-traktaten fik kompetence til at arbejde for fælles retningslinjer på det civilretlige område. De fleste beslutninger træffes i dag med kvalificeret flertal i Rådet og med Europa-Parlamentet

som medlovgiver. Undtaget er dog familieretten, der fortsat kræver enighed i Ministerrådet og alene giver høringsret for Europa-Parlamentet.

Bygger på tillid

EU har alene beføjelser på det civilretlige område, hvis afgørelserne er nødvendige for det indre markeds funktion.

Hvilket lands retssystem skal afgøre sagen, hvis f.eks. en dansker og en græker er uenige om forældreretten til deres fælles barn?

Reglerne for det civile arbejde

Civilret er den del af juraen, der handler om familie-, formue-, arve, handels- og personret, f.eks. regler for indgåelse af kontrakter og om vilkår for skilsmisse.

Det civilretlige område i EU handler om at finde løsninger på de problemer, der opstår som følge af den frie bevægelighed over grænserne for især personer, varer og kapital.

Vigtige initiativer inden for civilretten i EU er Bruxelles I- og II-forordningen, konkursforordningen, forkyndelsesforordningen og retshjælpsdirektivet.

Læs mere: http://europa.eu.int/comm/justice_home/fsj/civil/fsj_civil_intro_en.htm

Samtidig skal der være tale om et grænseoverskridende samarbejde. Nationale særligt besværlige regler må altså ikke skabe tekniske handelshindringer, som kan ødelægge det indre markeds funktion.

I 1999 besluttede EU's regeringsledere på deres møde i Tampere, at den gensidige anerkendelse af retsafgørelser skulle udgøre et grundprincip for samarbejdet. Det betyder, at et medlemsland som udgangspunkt skal anerkende en retsafgørelse i et andet medlemsland. Medlemslandene har

Det mener danskerne

Skal en anklaget have de samme rettigheder til forsvar i alle EU's medlemslande?

EU-15:
90 % siger ja(*)
8 % siger nej(**)

Danmark:
87 % siger ja(*)
10 % siger nej(**)

Skal juridiske afgørelser i civile sager og familiesager som skilsmisse, forældremyndighed eller arv anerkendes i hele EU?

EU-15:
89 % siger ja(*)
8 % siger nej(**)

Danmark:
54 % siger ja(*)
38 % siger nej(**)

(*) Helt eller nærmest enig.
(**) Helt eller nærmest uenig.

Kilde: Flash Eurobarometer, marts 2004 (interviews: december 2003).

Europol lægger det store puslespil

dermed valgt at have tillid til kvaliteten og rimeligheden i retsafgørelser afsagt i andre medlemslande. Siden da er flere vigtige forordninger kommet på plads, der klart fastsætter afgørende spørgsmål i den internationale civilret, f.eks. hvem, der har kompetence til at dømme i en konkret sag. Hvilket lands lovgivning skal gælde, og hvilken virkning skal en afgørelse afsagt i et land have på en part i et andet land?

Bruxelles-konventionen

Spørgsmålet om, hvilken domstol der har kompetence, hvilke regler der skal gælde, samt hvilken retsvirkning en afgørelse skal have på andre landes borgere, har tidligere delvist været fastsat i Bruxelles-konventionen fra 1968, som også Danmark har tilsluttet sig og er forpligtet af. Men senere ændringer har betydet en udbygning, og at konventionen er blevet en forordning, den såkaldte Bruxelles I-forordning, som er en del af det overstatslige retssamarbejde i EU. Her står Danmark indtil videre udenfor.

Familiesager

En anden væsentlig forordning i EU's civilretlige samarbejde er Bruxelles II-forordningen, der skal sikre en gensidig anerkendelse af sager inden for familieretten. Det kan f.eks. være i spørgsmål om skilsmisser og forældremyndighed. Dette område reguleres også i forældreansvarsforordningen, der har udvidet reglerne i Bruxelles II-forordningen, blandt andet med samværsregler og regler ved børnebortførelser. Danmark står indtil videre uden for denne del af samarbejdet.

Konkurser

Også virksomhederne påvirkes af det retlige samarbejde inden for EU. Et eksempel er konkursforordningen, der regulerer behandlingen af grænseoverskridende konkurssager. Sådanne regler er vigtige for det indre markedes funktion. Hvis virksomheder ikke er sikre på rimelige retsgarantier ved samhandelspartners konkurer, kunne det nemt resultere i, at samhandelen blev mindre inden for det indre marked. Virksomheder kunne være mindre tilbøjelige til at give kredit til hinanden eller til at levere yderligere varer.

Åbne grænser og adgang til et stort marked er ikke kun godt for borgerne i EU. Også kriminelle organisationer har forstået at udnytte mulighederne. Professionelt organiserede forbrydernetværk laver grænseoverskridende kriminalitet med alt fra falskmøntneri og hvidvaskning af penge til smugling af narko og mennesker til arbejde og prostitution. Derfor har EU oprettet den europæiske politienhed, Europol, der har hjemme i den hollandske by Haag. Den danske chefkriminalinspektør, Troels Ørting Jørgensen, har som formand for det europæiske organ for nationale efterforskningschefer et førstehåndskend-skab til det europæiske politisamarbejde.

»Skal vi fange de store fisk, er der ikke noget alternativ til det europæiske politisamarbejde«, siger Troels Ørting Jørgensen. Han leder det nationale efterforskningscenter (NEC) i Rigspolitiet, der samtidig er forbindelsesleddet mellem Europol og dansk politi. Det er i den egenskab, at han er blevet valgt til formand for lederne af Europols nationale enheder (HENU eller Heads of Europol National Units).

»Danmark er kun en lille del af det puslespil, som kortlægningen af de store internationale forbrydernetværk er. Vi kan sagtens fange Brian, der sælger lidt kokain på et diskotek i Vordingborg. Men skal vi have fat i de bagmænd, der ofte sidder i lande som Holland eller Spanien, skal vi have indsamlet mange flere brikker af information om Brian'er i alle de andre EU-lande. Europol kan hjælpe os med at få lagt det store puslespil«, siger Troels Ørting Jørgensen.

Kemiske fingeraftryk

Et godt eksempel på Europols centrale rolle i det internationale efterforskningsarbejde er en aktuel sag om salg af amfetamin. I produktionen af amfetamin og ecstasy-piller efterlades et kemisk »fingeraftryk«, der gør det muligt at bestemme, hvilket laboratorium, der har produceret en bestemt pille. Derfor indsender alle EU-landene i dag kemiske analyser af konfiskerede piller til Europol. Det har bl.a. betydet, at Europol kunne sammenstykke oplysningerne og følge piller tilbage til et bestemt laboratorium i Holland.

Da Europol i 1994 startede sit arbejde under navnet »Europols Narko-enhed« handlede samarbejdet udeluk-

Troels Ørting Jørgensen, NEC, Rigspolitiet

kende om narkotikaområdet. Tanken var, at dette vigtige område skulle være prøveklud for hele samarbejdet.

Med indgåelsen af Europol-konventionen i 1995 og den senere ratificering i 1998 kunne Europol i 1999 være fuldt operationel. Europol har i dag en lang række opgaver inden for bekæmpelse af handel med narkotika, organiseret ulovlig indvandring, handel med stjålne motorkøretøjer, handel med og smugling af mennesker, børnepornografi, falskmøntneri og forfalskning af andre betalingsmidler, handel med radioaktivt og nukleart materiale, terrorisme og hvidvaskning af penge.

Unikt samarbejde

Dansk politi har gennem mange år deltaget i internationalt samarbejde. Men det europæiske politisamarbejde skill-

→

ler sig ud. »Det unikke er, at vi har skabt nogle trygge rammer, der gør, at vi mere frit kan udveksle informationer, uden at der kan kræves aktindsigt. Samtidig sker det på en sikker måde. Det gør det f.eks. ikke i Interpol, der ikke har nogen databeskyttelsesregler«, siger Troels Ørting Jørgensen.

»Faktisk er Europol to adskilte dele. Det er dels en ca. 500 mand stor organisation, der arbejder med analysearbejde. Men ude i gården i Europol har man placeret en stor containerby, hvor alle medlemslandene har en forbindelsesofficer siddende. Dem bruger vi, når vi skal have direkte og hurtig kontakt med politiet i andre lande. Hvis jeg før stødte på en italiensk kontakt i forbindelse med en efterforskning af en dansk sag, kunne det være utroligt besværligt at få etableret en aflytning af vedkommende eller at få andre vigtige oplysninger om den italienske kontakt. Nu tager vores forbindelsesofficer bare fat i sin italienske kollega, og så bliver sagen næsten altid klaret med det samme. Det er et sindssygt velfungerende udvekslings- og koordineringssystem mellem landene, som vi aldrig har haft før«, siger Troels Ørting Jørgensen.

Dansk kontrol i Europol

Den hyppigere udveksling af informationer landene imellem har medført et behov for en betryggende sikring af borgerne, så de ikke registreres unødvendigt. Samtidig skal det forhindres, at følsomme personoplysninger kommer i de forkerte hænder. Derfor har hvert enkelt medlemsland oprettet en national kontrolenhed. I Danmark er det

Eurojust

Eurojust er et uafhængigt organ af personer med forskellige juridiske kompetencer. Eurojust skal understøtte og forbedre koordinationen af efterforskninger og retsforfølgelse i medlemslandene. Desuden skal Eurojust bidrage til effektive processer for udlevering af mistænkte og international gensidig assistance i efterforskningen. Eurojust kan rådgive medlemslandenes efterforskere, anklagere og dommere om grænseoverskridende sager, men kan ikke selv tage initiativ til eller gennemføre efterforskninger.

Læs mere om oprettelsen af Eurojust på: <http://europa.eu.int/scadplus/leg/da/lvb/l33188.htm>

Datatilsynet. Datatilsynet skal bl.a. sikre, at dansk lovgivning respekteres, når det danske politi deler oplysninger gennem Europol.

Datatilsynet deltager i Europolis fælles kontrolenhed. Her kontrolleres det, at borgernes rettigheder ikke krænkes ved registrering, behandling og anvendelse af oplysninger i Europol. Datatilsynets it-chef, Ib Alfred Larsen, deltager som en af de danske repræsentanter.

»Kontrollen med Europolis registrering og behandling af oplysninger er omhyggelig. For eksempel skal vi i kontrolenheden i hvert enkelt tilfælde afgive udtalelse om formål med og indhold i nye databaser. Ved inspektionsbesøg foretages bl.a. stikprøvekontrol af det faktiske indhold i databaserne, og der er det generelle indtryk, at Europol behandler personoplysninger i overensstemmelse med de relevante bestemmelser om databeskyttelse«, siger Ib Alfred Larsen.

Samarbejdet endnu ikke optimalt

Selv om Europol allerede har haft mange succeser med opklaring af komplicerede grænseoverskridende sager, er samarbejdet dog ikke optimalt endnu, ifølge Troels Ørting Jørgensen.

»Politifolk er jo lidt mærkelige. Mange vil ikke ret gerne dele deres informationer med andre. Man er bange for, at efterforskningen bliver ødelagt, hvis informationerne kommer i hænderne på de forkerte. Og det sker da

Det europæiske politisamarbejde

Det europæiske politisamarbejde foregår på flere forskellige niveauer og i forskellige organer. De vigtigste organer er EU's centrale politienhed, Europol og EU's samarbejds- og koordineringsorgan for juridiske myndigheder, Eurojust.

Dertil kommer:

- **Det Europæiske Politiakademi (Cepol)**, der uddanner politifolk i grænseoverskridende politiarbejde
- **De europæiske politichefers taskforce**, der samler de nationale rigspolitichefer for at fremme spontane og tættere samarbejdsrelationer mellem europæiske politistyrker
- **Europæisk Kriminalpræventivt Netværk**, der samler nationale enheder for kriminalitetsforebyggelse i medlemslandene med henblik på at lære af hinandens erfaringer
- **Europæisk Kriminalpræventivt Forum**, som skal skabe partnerskaber mellem forskellige organisationer såsom myndigheder, erhvervslivet, forskere og ngo'er
- **Politistyrker til fredsbevarende indsatser**, som er specialtrænede politifolk, der kan sættes ind i konfliktområder
- **Fælles politistationer og politisamarbejdscentre** ved interne EU-grænser, der skal sikre effektivt samarbejde mellem landene på hver sin side af grænsen; ikke alle lande deltager her.

Læs mere om det europæiske politisamarbejde på: http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/fsj/police/fsj_police_intro_en.htm

Læs mere om Europol på: <http://www.europol.eu.int>

Det mener danskerne

Mener du, at politikken om forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet ville være mere effektiv hvis den blev besluttet i EU snarere end i den enkelte medlemsstat?

EU-15:

71 % siger ja(**)

24 % siger nej(***)

Danmark:

49 % siger ja(*)

44 % siger nej(**)

(*) Helt eller nærmest enig.

(**) Helt eller nærmest uenig.

Kilde: Flash Eurobarometer, marts 2004 (interviews: december 2003).

også, når vi samarbejder med lande, hvor der er mere korruption, end vi er vant til. Jeg er jo ikke naiv. Men langt de fleste gange foregår samarbejdet helt problemfrit, og der er alligevel ingen alternativer. Samarbejder vi ikke, betyder det jo bare, at vi slet ikke kan opklare de grænseoverskridende sager. Så det er ikke nok, at vi bare skaber rammerne for samarbejdet. Der må også en holdningsændring til hos dem, der ikke har lyst til at dele deres informationer med andre«, siger Troels Ørting Jørgensen.

Mennesker handles over grænser

De åbne grænser giver ikke kun bedre muligheder for erhvervsliv og turisme, men også for at bringe varer og mennesker ulovligt rundt i EU. En væsentlig del af EU's politik for retlige og indre anliggender er rettet mod at bekæmpe den organiserede kriminalitet. Indsatsen mod menneskehandel — eller trafficking — er blevet en stadig vigtigere del af EU's politik for retlige og indre anliggender.

EU-landene har vedtaget en særlig rammeafgørelse for at bekæmpe menneskehandel. Ét resultat er, at EU nu stiller krav til alle medlemslande om minimumsstraffe for menneskesmugling og handel med mennesker. Desuden skal ofre for menneskehandel, hvoraf de fleste er kvinder handlet til sexindustrien eller husarbejde, kunne få midlertidig opholdstilladelse i det EU-land, hvor de bliver fundet, hvis de samarbejder med myndighederne. EU støtter gennem

Handel med mennesker et voksende problem

Ved »menneskehandel« forstår at rekruttere, transportere eller overføre en person, holde en person skjult eller modtage en person ved brug af magt eller trusler om magtanvendelse eller anden form for tvang, bortførelse, bedrageri eller misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar stilling eller ydelse eller modtagelse af betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har myndighed over en anden person, med det formål at udnytte vedkommende.

Antallet af kvinder og børn, som er ofre for menneskehandel, vurderes til mindst 120 000 kvinder og børn, og den organiserede kriminalitet på dette område er voksende.

Med udvidelsen af EU bliver en stærk indsats endnu mere aktuel. 80 pct. af 1 000 registrerede ofre for kvindehandel i Tyskland i 2000 kom fra Central- og Østeuropa.

Kilder: Europa-Parlamentet: Udkast til udtalelse om forslag til Rådets direktiv om udstedelse af opholdstilladelser til ofre for menneskehandel, 13. januar 2004; www.lige.dk; FN-konventionen imod organiseret kriminalitet over grænserne fra år 2000 samt tillægsprotokol (Palermo-protokollen).

programmer frivillige organisationer i medlemslandene, der arbejder med ofre for trafficking, ligesom flere programmer kan søges om finansiering af projekter, der skal støtte ofre. I 2005 skal Europa-Kommissionen fremsætte en handlingsplan med flere initiativer, der skal styrke arbejdet mod den stigende handel med mennesker.

Danske Nell Rasmussen fra Videns- og Formidlingscenter for Socialt Udsatte sidder i Kommissionens ekspertgruppe om trafficking og er med til at forberede den nye handlingsplan. Hun synes, der er mange gode takter i de tiltag, der er blevet taget indtil nu for at bekæmpe handelen med mennesker, men at de skal fokusere mere på forebyggelse af menneskehandel og på offerets rettigheder og stilling.

»EU har forpligtet sig til at bekæmpe trafficking, men indsatsen har hidtil især drejet sig om retsforfølgelse af de kriminelle«, siger Nell Rasmussen. Hun er dog glad for den nye beslutning, der giver ofre for menneskehandel ret til en såkaldt refleksionsperiode på tre måneder. I den tid kan de opholde sig i det land, de bliver fundet i, og komme til hæfterne.

»Det er et meget væsentligt fremskridt. Al erfaring viser, at når de handlede får lov at tænke sig om, så vil flere være villige til at samarbejde med politiet og

DigitalVision

DigitalVision

vidne mod bagmændene«, fortæller Nell Rasmussen.

Helhedssyn

Nell Rasmussen lægger desuden vægt på, at EU's nye handlingsplan mod trafficking får tre hovedelementer. Dels skal

Nell Rasmussen fra Videns- og Formidlingscenter for Socialt Udsatte

EU arbejde med at forebygge og informere om menneskehandel i de lande, hvor mange af ofre kommer fra, samt forebygge efterspørgslen i modtagerlandene. Trafficking afhænger også af de kunder i EU-landene, der f.eks. køber kvinder handlet til prostitution. Desuden

skal de handlede støttes og beskyttes, når de bliver fundet enten ved grænseovergange eller i et EU-land. Og endelig skal politi og anklagemyndighed have gode muligheder for at samarbejde om retsforfølgelse af bagmændene.

»Vores anbefalinger, der skal udmønte sig i en ny plan fra Kommissionen om bekæmpelse af trafficking, gør meget ud af et helhedssyn. Dette er ikke kun et område for dem, der beskæftiger sig med retlige og indre anliggender. Det hænger også sammen med bistandspolitik, udenrigspolitik, naboskabspolitik — og med f.eks. ligestillingspolitik, da størstedelen af handelen til Europa udgøres af kvinder til sexindustrien eller husarbejde«, slutter Nell Rasmussen.

Se mere om EU's arbejde mod trafficking på: www.europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/crime/trafficking/doc_crime_human_trafficking_en.htm

Terror

på dagsordenen

PhotoDisc

Angrebet på World Trade Center i New York den 11. september 2001 chokerede en hel verden og satte effektivt kampen mod terrorisme højt på dagsordenen. Også inden for Den Europæiske Union. Allerede 10 dage efter skyskraberne i New York sank i grus, havde EU den første handlingsplan mod terrorisme på plads. Efter terrorangrebene i Madrid i 2004 er EU's anti-terrorarbejde blevet udbygget yderligere. Den danske forsker i international terrorisme, Lars Erslev Andersen, mener, at EU allerede har taget vigtige skridt i kampen mod terror. Men EU må sætte endnu stærkere fokus på at optrevle netværk, mener forskeren.

Europa er på ingen måde fremmed over for terrorangreb på civile borgere. Alene i de seneste tre årtier har forskellige terrorgrupper krævet mere end 3 000 dødsopofre i lande som Tyskland, Italien, Spanien og Storbritannien. Alligevel var det en gruppe meget berørte EU-regeringsledere, der kort efter terrorangrebet i New York mødtes til et ekstraordinært topmøde i Bruxelles for at beslutte, hvad EU skulle gøre i kampen mod terror.

Ny form for terror

Den danske terrorismeforsker, Lars Erslev Andersen, lektor ved Mellemøst- og Samtidshistorie ved Syddansk Universitet, mener, at EU gør ret i at ville øge indsatsen mod terrorismen. »Det nye ved terroren er, at den ikke længere er bundet til et bestemt område. IRA's terror har f.eks. været tæt forbundet til de britiske øer, fordi man havde en afgrænset sag, som gjorde

det naturligt at koncentrere terroraktiviteterne til netop det område. Med den nye terrorisme er terrorens mål blevet meget mere abstrakt med forsøget på at bekæmpe vestlige værdier og skabe en islamisk stat. Derfor appellerer den også pludselig til en langt bredere gruppe af mennesker, som kan rekrutteres til sagen. Sammenholdt med en mere professionel netværksorganisering og bedre finansiering betyder det, at terroren i dag kan slå til overalt. Det er derfor med god grund, at EU tager kampen mod terror meget alvorligt«, siger Lars Erslev Andersen.

Bred handlingsplan

Det blev endnu engang understreget, da terrornetværket Al-Qaeda den 11. marts 2004 dræbte et stort antal mennesker med flere bomber i Madrids morgentog. 13 dage efter mødtes EU's regeringschefer endnu engang i Bruxelles for

at diskutere terrortruslen. Her fastsatte regeringslederne en ajourført handlingsplan, der indeholder syv strategiske mål for EU's bekæmpelse af terrorisme. Se faktaboks .

Den interne sikkerhed styrket

Især sikkerhedsforanstaltningene inden for Unionens grænser er blevet udviklet siden terrorangrebet i New York. Det gælder f.eks. en skærpet grænsekontrol af EU's ydre grænser, beskyttelse af vigtige sårbare terrormål som atomkraftværker, broer og kommunikationsmidler, samt et styrket beredskab, hvis et land rammes af terror. Forfatningstraktaten indeholder en solidaritetsbestemmelse, der forpligter andre medlemslande til at hjælpe, hvis et medlemsland rammes af et terrorangreb.

Europol har fået en afgørende rolle med at indsamle information og udarbejde analyser af mulige trusler. Samtidig deltager Europol aktivt i samarbejdet med efterretningstjenester uden for EU. Europol deltager desuden i de fælles efterforskningshold, EU har dannet. Her kan to eller flere lande gå sammen om konkret efterforskning, når der er konstateret en mulig trussel.

Behov for mere samarbejde

Lars Erslev Andersen er tilfreds med, at EU for alvor har engageret sig i indsatsen mod terror efter angrebet på New York i 2001, men han mener, at der stadig kan gøres mere. »Det er fint, at EU har styrket sit beredskab, hvis vi rammes af terror, og at vi er gået sammen om at vurdere terrortruslen. Men det vigtige er, at det operationelle efterforskningsarbejde bliver gjort mere effektivt. Vi kan ikke beskytte os ud af problemet. Det bedste er, at vi får viden om, hvem der står bag planlægning af terrorisme og får dem stoppet, inden de slår til. En effektiv kamp mod terror kræver en hurtigere udveksling af de rigtige informationer og evnen til sammen at handle hurtigt og målrettet på de informationer«, siger han.

EU's handlingsplan mod terrorisme

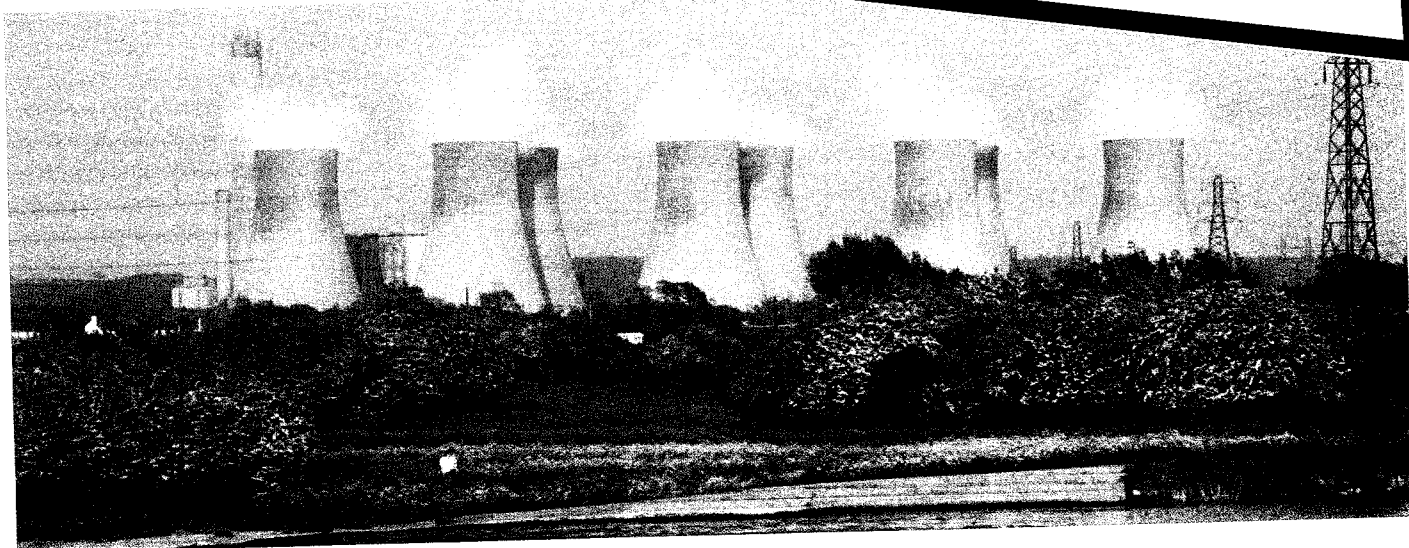
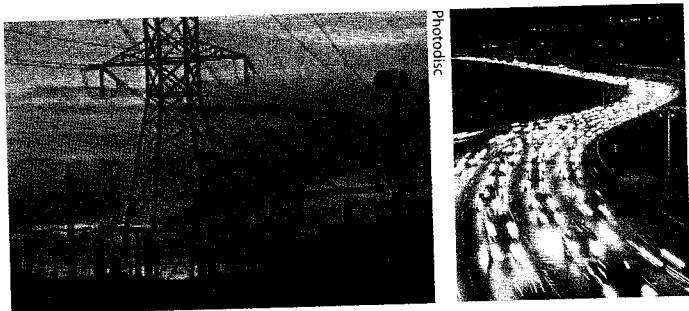
Efter terrorhandlingerne i Madrid den 11. marts 2004 foretog EU's statsledere i Det Europæiske Råd en nyorientering af EU's handlingsplan mod terrorisme. Planen har syv hovedmålsætninger, der hver indeholder flere delmålsætninger:

1. skabe international enighed om at bekæmpe terror
2. begrænse terroristernes adgang til finansiering
3. forbedre efterretningsarbejdet
4. sikre den internationale transportsikkerhed og en effektiv grænsekontrol
5. forbedre koordineringen mellem landene om at forhindre terrorangreb og om at håndtere terrorangreb hurtigt og effektivt
6. kortlægge faktorer, der bidrager til hvervning af terrorister
7. igangsætte indsats for at få lande uden for EU med i indsatsen mod terror.

Den europæiske arrestordre

Den europæiske arrestordre er en retsafgørelse afsagt i en medlemsstat, der gør det muligt at få arresteret og udleveret en eftersøgt person, der opholder sig i en anden medlemsstat. Arrestordren skal erstatte de tidligere mere langsommelige udleveringsprocedurer og er en væsentlig udvidelse af EU-landenes gensidige forpligtelse til at udlevere lovovertrædere. Den bygger på princippet om gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser. Arrestordren blev vedtaget som en rammeafgørelse i 2002, hvorefter medlemslandene skulle indarbejde den i deres nationale lovgivninger. Det skulle være sket inden den 1. januar 2004. I oktober 2004 manglede flere medlemslande dog stadig at gøre arrestordren til national lov.

Læs mere om EU's antiterrorindsats på: http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/news/information_dossiers/terrorism_2004/documents_en.htm

Fælles regler om flygtninge er EU's mål

EU's fælles politik på indvandrings- og asylområdet er gradvist blevet mere integreret. Behovet for en fælles politik blev særlig tydeligt i 1990'erne, hvor borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien drev hundredetusinder af mennesker på flugt til EU-landene.

Arbejdet med en fælles politik for asyl og indvandring i EU tog fart på topmødet i Tampere i 1999, hvor Det Europæiske Råd satte sig en lang række mål for området. De var næsten alle nået i maj 2004, og EU satte i november 2004 mål frem til 2010 i det såkaldte Haag-program. I første fase af samarbejdet om asylpolitikken koncentrerede EU-landene sig om minimumsstandarder og minimumsforanstaltninger. Målet for den næste fase, der nu er i gang, er en fælles asylprocedure og en ensartet status i EU for dem, der får asyl i et EU-land.

De mål, EU satte sig på kort sigt i 1999, betyder bl.a., at der i dag er vedtaget regler for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, fælles standarder for en retfærdig og effektiv asylprocedure,

fælles minimumsvilkår for modtagelse af asylansøgere, indbyrdes tilnærmelse af bestemmelserne om anerkendelse af flygtningestatus og supplerende foranstaltninger for andre former for beskyttelse for personer, der har behov for en sådan beskyttelse.

Nye mål frem til 2010

De nye mål i Haag-programmet lægger linjerne for EU's politik for retlige og indre anliggender i de kommende fem år. Det er en del af målsætningen, at ansvaret for at modtage asylansøgere skal fordeles ligeligt mellem medlemsstaterne. Det bliver også undersøgt, hvordan ansøgningerne kan behandles mere effektivt, så ventetiden bliver kortere, samtidig med at ansøgenes ret til retfærdig behandling sikres. Desuden arbejdes der på at knytte EU's udenrigspolitik tættere til asylpolitikken, så flygtningestrømme forebygges, forhindres eller måske stoppes tættere på asylsøgenes oprindelsesland.

Målet er, at EU skal have:

- en fælles asylprocedure
- en ensartet status, gældende i hele EU for dem, der får asyl
- en fælles procedure for hjemsendelse
- en Europæisk Flygtningefond,

Eurodac: fælles database over asylansøgere

Det EU-land, en asylansøger først kommer til, er normalt ansvarligt for at behandle asylansøgningen. Landet har pligt til at tage en asylansøger tilbage, hvis vedkommende senere rejser ulovligt til et andet EU-land.

Eurodac er en database, der skal forhindre det, der er blevet kaldt »asylshopping«, altså at asylansøgere tager videre til et andet EU-land, hvis de ikke får asyl i det land, de er ankommet til. Alle medlemslande har pligt til at indføre fingeraftryk af alle registrerede asylansøgere i Eurodac. Ved at sammenligne fingeraftrykkene vil myndighederne altså kunne fastslå, om en person allerede har søgt om asyl i et andet medlemsland.

Danmark deltager ikke i Eurodac på grund af sit forbehold på området. Danmark har anmodet EU om en parallelaftale.

der skal udligne udgifter til flygtninge mellem medlemslandene

- udveksling af erfaringer om integration af udlændinge i EU-lande
- nationale udrykningsstyrker af grænsesikringsekspert
- yderligere udvikling af fælles visumpolitik.

Det mener danskerne

Bør reglerne for asylansøgere være de samme i hele EU?

EU-15:
85 % siger ja(*)
13 % siger nej(**)

Danmark:
80 % siger ja(*)
18 % siger nej(**)

Skal godkendelse eller afvisning af en asylansøgning i ét EU-land automatisk gælde i alle andre medlemslande?

EU-15:
70 % siger ja(*)
26 % siger nej(**)

Danmark:
65 % siger ja*
31 % siger nej**

(*) Helt eller nærmest enig.
(**) Helt eller nærmest uenig.

Kilde: Flash Eurobarometer, marts 2004 (interviews: december 2003).

Fælles indvandrings- og asylpolitik: for og imod

Mogens Camre, MEP for Dansk Folkeparti, tror ikke på, at en fælles politik løser problemer på flygtninge- og indvandrerområdet, medens Andreas Kamm, formand for Dansk Flygtningehjælp, mener, at den er helt nødvendig. Danmark deltager ikke i den fælles asyl- og indvandringspolitik.

Medlem af Europa-Parlamentet Mogens Camre, Dansk Folkeparti, ønsker ikke en fælles EU-politik for indvandring og asyl:

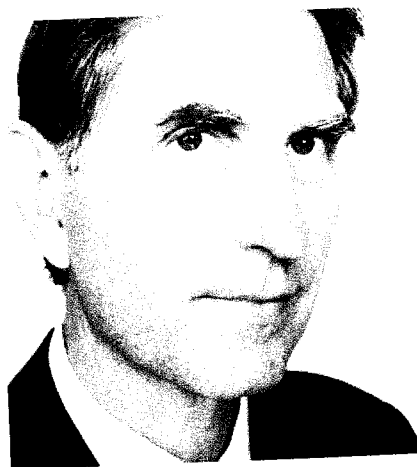
»Der kan slet ikke skabes enighed om en fælles politik for flygtninge og indvandrere i EU. Landene har alt for forskellige sociale systemer og forskellige uddannelsesniveauer, og belastningen vil blive størst i de lande, hvor socialsystemerne er baseret på skattefinansiering. De retningslinjer, EU allerede har indført på flygtninge- og indvandrerområdet, fungerer efter min mening ikke. Flere lande i Sydeuropa overholder ikke reglerne.

Jeg er principielt imod en fælles politik, men visse fælles aftaler, på mellemfolkelig basis, til beskyttelse af Europa kan komme på tale.

Der er behov for en politik, der sikrer alle EU's ydre grænser, forhindrer asylshopping og den frie vandring af ikke-europæere fra land til land. Principielt ville det være ønskeligt, at landene i fællesskab oprettede en effektiv grænsekontrol, sendte økonomiske flygtninge og kriminelle flygtninge hjem og lavede fælles flygtningelejre, men Danmark kan kun på mellemfolkelig basis deltage i disse ting, da vi ikke kan være sikre på, at EU er i stand til at administrere fælles politikker. En flygtningefond er f.eks. ikke i dansk interesse. Danmark hører til nettobidragssynderne i EU og må se i øjnene, at vi betaler store summer til et system, der ikke har styr på, hvad det får for pengene.

Jeg mener, at nytten af de enkelte initiativer fra EU's side må vurderes efter danske forhold, og vi kan så træffe parallelaftaler, når det er hensigtsmæssigt.

Danmark må videreføre sin stramme udlændingepolitik og arbejde for, at andre EU-lande overtager denne politik. Men da vi er et lille land med begrænset indflydelse, skal vi ikke overlade til andre, herunder EU, at diktere vores politik.«

Generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp Andreas Kamm mener ikke, der er noget alternativ til en fælles EU-politik for indvandring og asyl:

»Flygtninge- og indvandrerområdet er et kæmpestort indsatsområde i den globaliserede verden. Derfor skal EU naturligvis have en fælles

politik på området. Dertil kommer, at vi nu har et EU med åbne grænser — det giver behov for fælles politik. Og flygtningeproblemet er så stort, at der er brug for store og stærke spillere, der kan håndtere problemet. Det taler alt sammen for en fælles politik, der selvfølgelig skal sætte en fælles god standard. Europa skal spille en foregangsrolle på området, fordi vi har gode standarder, et stærkt retssamfund og en tradition for byrdefordeling mellem rige og fattige lande.

Jeg synes, det er frygteligt, at Danmark ikke deltager i den fælles flygtningepolitik, og vi skal af med det danske forbehold hurtigst muligt og bringe Danmarks stemme ind i fællesskabet. Man skal være klar over, at vi er afhængige af hinanden, uanset om Danmark er med eller ej. Hvis man har meget højere standarder end de andre, vil man have en magnetisme på asylansøgere, og har man meget lavere standarder, vil nabolandene blive utilfredse. Fællesskab forpligter, og man kan lige så godt gå helt og fuldt ombord i det.

Vores frygt går især på, at der vil være et politisk træk mod den laveste fællesnævner i EU, men det betyder ikke, at man ikke kan gøre det lidt bedre i de enkelte lande på enkelte områder. Men jeg synes, der er gode tendenser i EU til, at man tænker flygtningepolitikken ind i et større perspektiv og bruger bistands- og udenrigspolitikken til at hjælpe flygtninge i deres nærområder også.

Vi tror på, at udviklingen i EU går mod flere kvoteflygtninge, der kan komme hertil under ordnede forhold. Grænsebeskyttelsen er nok en nødvendighed på grund af det øgede pres på grænserne, der bl.a. kommer, når man i de fattige lande kan se det rige Europa i fjernsynet. Men også terrortruslerne betyder, at vi bliver nødt til at vide, hvem der går over grænserne. Derfor må vi finde de mest sårbare flygtninge og få dem hertil på en ordentlig måde.«

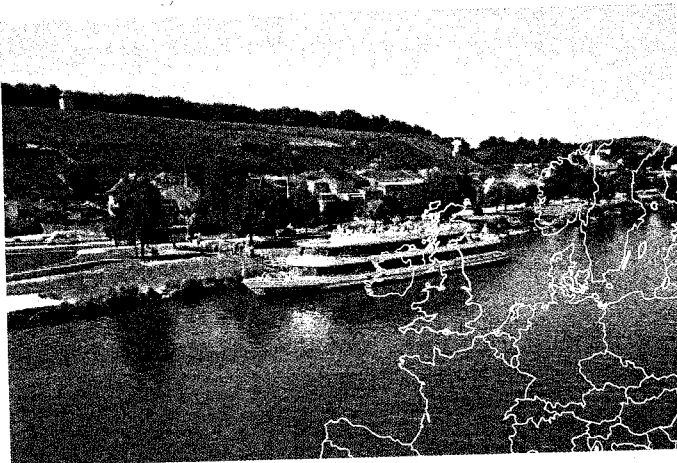
Åbne grænser

Den lille luxembourgske by, Schengen, lægger navn til det samarbejde mellem EU-lande, der både skal sikre, at borgere i de deltagende lande kan bevæge sig helt frit over grænserne — og at det kan ske i sikkerhed. Derfor er både pas- og politisamarbejdet en del af Schengen-samarbejdet, der startede som et samarbejde mellem enkelte lande og nu er en del af EU's traktater.

Det indre marked er én af grundpillerne i det europæiske samarbejde. Kernen i det indre marked er de fire friheder: fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer. Det indre marked blev vedtaget i 1986 og var en realitet i 1992, og varer har siden kunnet bevæge sig frit mellem EU's medlemslande.

For at give mennesker de samme reelle muligheder for at bevæge sig frit over grænserne, besluttede nogle af EU's medlemslande sig for at gå hurti-

©NT, Luxembourg

gere frem, end der kunne nås fuld enighed om, da det indre marked blev etableret. I 1985 aftalte Tyskland, Frankrig, Belgien, Holland og Luxembourg, at de ville ophæve grænsekontrollen gradvist.

Kontrol med ydre grænse

Til gengæld for den øgede frihed til at rejse mellem landene, har alle deltagere i samarbejdet forpligtet sig til at sam-

arbejde om en skærpet kontrol med landenes ydre grænser, et samarbejde mellem nationale politimyndigheder — og oprettelsen af et fælles informationssystem, der kaldes *Schengen-informationssystemet* eller SIS. Her kan myndighederne i de deltagende lande trække på oplysninger om bl.a. eftersøgte

National koordinering af Schengen-samarbejdet

Danske myndigheder og andre med behov for at koordinere arbejdet med Schengen-reglerne holder regelmæssigt møder for at udveksle oplysninger og erfaringer. Justitsministeriet, Rigspolitechefen, Indenrigsministeriet, Udlændingestyrelsen og Datatilsynet er med til at koordinere, ligesom Københavns Lufthavne A/S og SAS er det. Også ToldSkat samarbejder tæt med andre myndigheder, særligt politiet, for f.eks. at bekæmpe ulovlig indførsel af narkotika.

»For os blev grænserne jo allerede åbnet med det indre marked i 1992«, fortæller kontorchef Ole Morsing fra ToldSkat. »Og allerede derfra skulle vi jo holde ekstra øje med de ydre grænser i forhold til indførsel af varer. Ved de indre grænser har vi mulighed for at lave stikprøvekontroller, f.eks. ved den dansk-tyske grænse, og her samarbejder vi med politiet. Vi har lovmæssig ret til at undersøge transportmidler, mens politiet står for alt, hvad der hedder afhøring af personer«, siger Ole Morsing.

»Internationalt, herunder på EU-plan, er der etableret et tæt samarbejde mellem myndighederne om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. På nationalt plan samarbejder vi med Rigspolitiet og Forsvaret for at sikre grænserne og modarbejde den økonomiske kriminalitet i forbindelse med eksempelvis narkokriminalitet. Vi vil have fat i varerne, men også medvirke til at fange bagmændene«, siger Ole Morsing. »Vi har tæt koordination med de tyske toldmyndigheder og er også begyndt at samarbejde med Polen, hvor vi kan se, at de polske myndigheder både vil og kan være med til at sikre Unionens fælles grænse, selv om der er et stykke vej igen for at få systemerne til at fungere«, fortæller Morsing.

Det mener danskerne

Skal kontrol ved indrejse i EU for personer, der kommer fra et ikke-EU-land, styrkes?

EU-15:
80 % siger ja(*)
16 % siger nej(**)

Danmark:
70 % siger ja(*)
27 % siger nej(**)

(*) Helt eller nærmest enig.
(**) Helt eller nærmest uenig.

Kilde: Flash Eurobarometer,
marts 2004
(interviews: december 2003)

Pres på EU's grænser

personer og stjålne biler.

Schengen med i EU-traktaterne

De fleste andre medlemslande — herunder Danmark — har siden tilsluttet sig Schengen-aftalen, og den blev i 1999 indarbejdet i EU's traktater ved Amsterdam-traktaten. Storbritannien og Irland har selv valgt at stå uden for denne del af samarbejdet. De 10 nye medlemslande, der blev optaget 1. maj 2004, skal allerede nu leve op til aftalens forpligtelser om bevogtning af de ydre grænser, politisamarbejde m.m., men de indre grænser bliver først nedlagt, når de øvrige medlemmer er sikre på, at landene kan opfylde de skrappe krav til kontrol med de ydre grænser, delta-gelse i SIS m.m. Kravene vil formentlig tidligst kunne opfyldes i 2007, hvorefter EU vil tage stilling til, om de nye medlemmer kan deltage fuldt ud i denne del af samarbejdet. Norge og Island, der ikke er medlemmer af EU, er til gengæld med i Schengen-samarbejdet, ligesom Schweiz netop er indtrådt i Schengen-samarbejdet og nu skal gennemføre reglerne.

Fælles initiativer

Ifølge Schengen-reglerne er medlemmerne forpligtet til at sikre kontrol ved de ydre grænser. Borgere fra lande uden for Schengen-samarbejdet skal vise pas, og det kan undersøges i SIS, via computer, om de f.eks. er eftersøgt i et af de deltagende lande. Der er også vedtaget regler for databeskyttelse, så disse oplysninger forbliver beskyttede. Et nyt og bedre system, SIS II, er ved at blive indført og forventes færdigt i 2006. Når man først har visum til et Schengen-land, kan man rejse frit mellem delta-gerlandene i tre måneder.

Et fælles visuminformationssystem er på trapperne, men vil tidligst kunne blive taget i brug i 2006. Desuden har truslen om terrorisme fået EU-landene til at vedtage, at EU-pas skal udstyres med de såkaldte biometriske kendetegn — i første omgang billede og fingeraftryk, der skal lagres på en chip i nye pas. Desuden er det vedtaget at oprette et europæisk agentur for grænsekontrol for at styrke ekspertisen i sikring af de ydre grænser, ligesom Haag-programmet betyder, at der skal nedsættes en udrykningsstyrke af nationale eksperter i grænsekontrol.

I mange af verdens fattige lande er Europa en drøm. En drøm om et bedre liv med større frihed og flere økonomiske muligheder. Samtidig betyder den demografiske udvikling i EU's nær-områder, at en meget stor andel af befolkningen er unge mennesker uden fremtidsperspektiver, samtidig med at EU-landene er inde i en demografisk udvikling, der betyder færre unge og flere ældre.

EU's indvandringspolitik er under udvikling for at forsøge at imødegå de udfordringer, presset på Europas grænser skaber. Emnet er både politisk meget omdiskuteret i mange medlemslande og svært at regulere, fordi der skal skelnes mellem ulovlig og lovlig indvandring.

Det er EU's politik, at illegal indvandring skal bekæmpes, bl.a. ved at opbygge tættere partnerskaber med de lande, hvor mange illegale indvandrere kommer fra. Desuden bliver grænsekontrollen løbende styrket endnu mere, og der skal laves en fælles politik for hjemsendelse af illegale indvandrere. Her er EU allerede i gang med at forhandle hjemsendelsesaftaler med en række af de lande, mange illegale indvandrere kommer fra. Det vurderes, at op imod 50 000 illegale indvandrere er kommet i land i Syditalien igennem de sidste tre år, mens mindst 5 000 er omkommet i forsøget på at nå Europa over Middelhavet fra Nordafrika i de sidste 10 år.

Samarbejde med udvandrerlande skal styrkes

Europa-Kommissionen har gjort opmærksom på, at indvandrerpresset ikke kan standses alene ved at øge kontrollen ved EU's grænser. Derfor skal EU hjælpe landene med at fjerne hovedårsagerne til, at særligt deres yngre borgere udvandrer. Det vil sige styrke den økonomiske udvikling, modarbejde arbejdsløshed, styrke menneskerettigheder og demokratisk udvikling og dermed modarbejde den undertrykkelse og håbløshed, mange rejser bort fra.

Bistand, handel og udenrigspolitik

EU-landene kan hjælpe gennem bistandsprogrammer, handel, investeringer og støtteprogrammer til regeringer og f.eks. organisationer, der forsøger at styrke en demokratisk udvikling. Alle disse elementer er væsentlige dele af EU's mål for flygtninge- og indvandringspolitikken og skal foregå sam-

men med EU's øvrige politikker, både på bistands-, handels- og udenrigsområdet.

EU's politik for den lovlige indvandring omfatter både arbejdet med integration af udenlandske borgere, der opholder sig lovligt i EU-landene og fælles standarder for familiesammenføring. F.eks. planlægges bedre opsamling og deling af viden om integration.

Det mener danskerne

Har vi brug for indvandre-re til at arbejde på nogle dele af arbejdsmarkedet?

EU-15:
56 % siger ja(*)
41 % siger nej(**)

Danmark:
63 % siger ja(*)
26 % siger nej(**)

Skal indvandrere have nøj-agtig de samme rettigheder som danskere?

EU-15:
66 % siger ja(*)
31 % siger nej(**)

Danmark:
75 % siger ja(*)
23 % siger nej(**)

(*) Helt eller nærmest enig.
(**) Helt eller nærmest uenig.

Kilde: Flash Eurobarometer,
marts 2004
(interviews: december 2003).

Retlige og indre anliggender — og den store verden

Laurence NIMOURT / PhotoAlto

der ved hjælp af handlingsplaner skal fremme en lang række områder, hvoraf mange har direkte forbindelse med EU's politik for retlige og indre anliggender. Handlingsplanerne er baseret på, at parterne skal bakke op om fælles værdier, bl.a. menneskerettigheder, retsstatsprincipper, god forvaltningspraksis, godt naboskab, markedsøkonomi og hensynet til bæredygtig udvikling.

De væsentligste indsatsområder er:

- politisk dialog, bl.a. om bekæmpelse af terrorisme, ikke-spredning af våben og løsning af regionale konflikter
- økonomisk og social udvikling, bl.a. harmonisering med EU's indre marked, deltagelse i EU-programmer om f.eks. forskning og uddannelse, og bedre infrastruktur (energi, transport, miljø, it)
- samhandel ved liberalisering af markedet og tilnærmelse til EU's standarder
- retlige og indre anliggender, der skal skabe et nært samarbejde om grænseovervågning, migration, bekæmpelse af terrorisme, handel med mennesker, narkotika og våben, organiseret kriminalitet, hvidvask af penge samt økonomisk kriminalitet.

Arbejdet med indvandring, flygtninge, terrorbekæmpelse og borgerrettigheder er ikke kun blevet mere fremtrædende i EU-samarbejdet. Også det internationale samarbejde på området er under udvikling. EU har understreget, at retlige og indre anliggender skal samtænkes med EU's udenrigspolitik i bred forstand.

Igennem de seneste års arbejde med politikken for retlige og indre anliggender er det gang på gang blevet fastslået, at problemer med f.eks. organiseret kriminalitet, illegal indvandring, terrorisme og flygtningestrømme berører alle EU's medlemmer, men ikke kan løses alene inden for EU's grænser. Derfor skal der i fremtiden lægges endnu større vægt på at inddrage fællesskabets bistandspolitik, udenrigspolitik, handelspolitik — og den nye naboskabspolitik — i samarbejdet.

Nye naboer

EU's udvidelse har givet nye naboer. Tættere partnerskaber med Rusland, Ukraine, Belarus, Moldova og landene på Balkan er allerede på dagsordenen. Den nye naboskabspolitik betyder bl.a., at EU vil samarbejde med sine naboer om bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet. Gennem programmer, hvor landene støttes økonomisk til

at opbygge større kontrol med de ydre grænser og styrke indsatsen mod organiseret kriminalitet, skal nabolandene nærme sig EU's standarder på området. Også det sydlige Kaukasus er blevet anført som en region, som EU skal vise større og mere aktiv interesse. Mange lande i Nordafrika og Mellemøsten indgår i forskellige typer af partnerskaber og aftaler med EU og har gjort det gennem flere år. Samarbejdet er løbende under udbygning.

Udvidelsen er desuden ikke afsluttet. Forhandlingerne om medlemskab er næsten færdige med Bulgarien og Rumænien, der skal opfylde alle dele af EU's politik for retlige og indre anliggender, mens Tyrkiet og Kroatien ved redaktionens slutning har status som kandidatlande.

Naboskabspolitik

Europa-Kommissionen har i 2004 sat skub i en ambitiøs naboskabspolitik,

Handlingsplanerne støttes af programmer, f.eks. Tacis og Meda, og det er Kommissionens ambition, at bevillingerne til naboskabsprogrammet skal øges med EU's nye budget, der skal være på plads inden 2007.

Konventioner

Det er ikke noget nyt, at EU's medlemsstater samarbejder med andre lande på det retlige område. For eksempel er alle lande medlemmer af Europarådet, der gennem årene har indgået flere konventioner, som berører de samme områder som EU's rets- og udlændingepolitik. Den europæiske menneskerettighedskonvention og FN's forskellige konventioner spiller en rolle — ligesom Genève-konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling. EU's rets- og udlændingepolitik skal derfor forholde sig til alle de internationale forpligtelser, de enkelte medlemslande har indgået.

Amnesty International: EU skal øve global indflydelse for at sikre menneskerettigheder

Generalsekretær for Amnesty International Lars Normann Jørgensen, ser EU som det vigtigste instrument

overhovedet for at sikre menneskerettigheder på verdensplan. For ham er det af afgørende betydning, at EU samarbejder med mange partnere for at sprede principperne om menneskerettigheder, demokrati og retsstat — både for EU's og for omverdenens skyld.

»I de seneste år er der sket et skred i verden, hvor menneskerettighederne er blevet nedprioriteret i forhold til opfattelsen af sikkerhed mod terror. Ytringsfriheden og retssikkerheden er under pres. Retssikkerheden kan skride utroligt hurtigt, selv i stærke retssamfund, og det er utroligt bekymrende«, siger Lars Normann Jørgensen.

»Vi har principielt stor tillid til de europæiske institutioner og Kommissionen, der er langt foran de nationale regeringer, når det kommer til respekt for menneskerettighederne«, siger han.

Lars Normann Jørgensen mener, at det er de europæiske landes historie, med to verdenskrige i bagagen, der har betydet, at de i fællesskab kender betydningen af forpligtende internationale aftaler og af absolut overholdelse af menneskerettighederne.

»Vi ser EU's rolle for menneskerettighederne som tredelt. For det første skal EU fastholde menneskerettighederne i eget hus. Det gør de europæiske argumenter for, at andre skal overholde reglerne, langt mere overbevisende. For det andet skal de fastholdes i forhold til de lande, man arbejder sammen med i partnerskaber og lignende. Og for det tredje skal menneskerettighederne bringes op i transatlantisk regi. USA har en anden historie og måske ikke helt samme forståelse af nødvendigheden af bindende menneskerettigheder som europæerne, selv om USA og EU traditionelt har støttet hinanden på dette felt«, mener Lars Normann Jørgensen.

Det mener jeg om retlige og indre anliggender ...

Spørgsmål:

1. Er du tilfreds med den retning, som EU-samarbejdet for retlige og indre anliggender går i med den nye forfatningstraktat? Hvorfor eller hvorfor ikke?
2. Hvilke problemer bør man gøre mere ud af inden for retlige og indre anliggender i fremtiden?
3. Skal EU udvikle fælles regler for asyl?
4. Skal EU have et egentligt forbundspoliti, som man f.eks. kender det fra det amerikanske FBI?

Ole Krarup, MEP, Folkebevægelsen mod EU:

1. Nej. Forfatningen vil medføre, at centrale politimæssige og retspolitiske opgaver som familieret, strafferegler, efterforskning og kontrol fremover underlægges EU's overstatslige system. Det vil lemlæste en række nordiske retsprincipper, som er afgørende forskellige fra de romerretlige systemer, der dominerer i det øvrige EU.

2. EU-politimagt bygger på det postulat, at flygtningepres og »grænseoverskridende kriminalitet« bekæmpes med repression som straf, overvågning og politimagt. Men flygtningestrømme eller kriminalitet er problemer, hvis hovedårsag er EU's politik over for forarmede naboer. Repression, som i retlige og indre anliggender: Nej. Socialpolitisk ansvarlighed: Ja!

3. Det kommer an på reglernes indhold. Så længe problemerne ikke søges løst ved roden, som jeg nævnte, men som nu med det mål at hindre asylsøgere i at nå frem til EU, er det ikke noget acceptabelt mål at vedtage fælles regler. Overstatslig EU-regulering af området vil desuden vanskeliggøre demokratisk kontrol.

4. Nej. Politivæsen er samfundets politiske centralnervesystem. Målestokken for demokratisk kvalitet er den civile kontrol med politiet. EU's politiopbygning er uden elementære kontrolmuligheder. F.eks. som i Europol/Schengen, hvis kerne er hemmelig, uindskrænket politiovervågning uden civile beskyttelsesmuligheder.

Gitte Seeberg, MEP, Det Konservative Folkeparti:

1. Ja, for et udvidet samarbejde om retlige og indre anliggender er nødvendigt for et velfungerende fællesskab. F.eks.

er kriminaliteten stadig mere grænseoverskridende, og derfor bliver EU-landene nødt til at stå sammen om at finde fælles løsninger. Det bliver der større mulighed for med den nye traktat.

2. Vi skal dæmme op for den kriminalitet og terrorisme, der krydser grænserne. Jeg mener f.eks., det er fuldstændig uacceptabelt, at vi i vores rige del af verden stadig skal være vidne til, at der handles med kvinder, som var det kvæg. Her er der behov for en langt større indsats. Samtidig skal vi sørge for at bryde forbindelsen mellem kriminalitet og terror, da vi ofte ser, hvordan f.eks. handel med narko er med til at finansiere terrorgrupper.

3. Jeg mener helt principielt, at vi i Europa bliver nødt til at arbejde hen imod fælles asylregler på sigt. På den måde vil vi kunne undgå asylshopping, reducere bureaukratiet og i det hele taget behandle asylansøgerne mere retfærdigt. Det vil også give os mulighed for at fokusere ressourcerne på at integrere vores nye borgere i samfundet.

4. Jeg mener ikke, at EU skal have et egentligt forbundspoliti, der kan agere på tværs af grænserne. Politiarbejdet er og bliver en national opgave, og at skabe et europæisk forbundspoliti ville være et skridt på vej imod et Europas Forenede Stater, som jeg ikke ønsker. Men derfor kan vi godt styrke samarbejdet mellem de nationale politienheder. Her har vi et stort arbejde foran os, da kriminalitet og terrorvirksomhed ikke lader sig standse af grænserne.

Det danske forbehold over for retlige og indre anliggender

Fotograf: region syd

Det danske nej til Maastricht-traktaten i 1992 førte til, at Danmark indførte fire forbehold over for EU-samarbejdet. Det betyder, at Danmark ikke deltager fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender. Her har Danmark forbehold over for beslutninger taget inden for det såkaldte overstatslige samarbejde. Forbeholdet fastholdes i den nye forfatningstraktat og kan kun ændres ved folkeafstemning i Danmark.

Fortid ...

Efter et flertal af danskerne i 1992 sagde nej til Maastricht-traktaten, blev syv af Folketingets partier enige om at udforme fire forbehold over for EU-samarbejdet. Det gjaldt for samarbejdet om Den Økonomiske og Monetære Union, for unionsborgerskabet, for beslutninger med indvirkning på militær- og forsvarsområdet og for samarbejdet om retlige og indre anliggender, for så vidt det foregår på et overstatsligt grundlag. På et efterfølgende møde i Det Europæiske Råd fik Danmark den såkaldte Edinburgh-aftale på plads. Heri findes

Fremtid ...

Forfatningstraktaten og det retlige forbehold

Det retlige forbehold vil efter forfatningstraktatens ikrafttræden få et væsentligt større omfang, end det har i dag. Det retlige forbehold indebar ifølge Edinburgh-afgørelsen, at Danmark deltog fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender, så længe samarbejdet var baseret på det mellemfolkelige grundlag i EU-traktaten, den såkaldte søjle 3. Forbeholdet ville derfor først få virkning, hvis dele af samarbejdet blev flyttet til det overstatslige samarbejde i søjle 1. Det skete for visumsamarbejdet, asyl, indvandring og grænsekontrol samt for det civile retlige samarbejde med Amsterdam-traktaten i 1999. Ved forfatningstraktaten bliver resten

af fire danske forbehold i en form, der er accepteret af alle EU-landene. Med de fire forbehold valgte et flertal af danskerne året efter at sige ja til Maastricht-traktaten.

Nutid ...

På det overstatslige område inden for det retlige samarbejde står Danmark udenfor.

På områder, hvor Danmark har en stærk interesse i at deltage i samarbejdet, har Danmark anmodet EU om at kunne tilslutte sig beslutningen. EU har tilkendegivet, at man vil være villig til at

af samarbejdet om retlige og indre anliggender ligeledes undergivet en overstatslig regulering, uanset at visse mellemstatslige træk ved dette samarbejde opretholdes. Forfatningstraktaten indebærer derfor, at det retlige forbehold aktualiseres for hele dette restområde, som omfatter strafferetligt samarbejde og politisamarbejde.

Adgang til at omdanne og opgive det retlige forbehold

Der er udarbejdet en protokol til forfatningstraktaten, der omhandler de danske forbehold. Her får Danmark adgang til ensidigt at bestemme, at det nugældende retlige forbehold erstattes af et forbehold, som vil dække det samme sagsområde, men hvor retsvirkningerne af forbeholdet vil være anderledes. Hvis Danmark helt ønsker at ophæve det retlige

indgå sådanne aftaler i tilfælde, hvor der er en særlig EU-interesse i at få Danmark med i samarbejdet.

Hvis EU imødekommer en anmodning, kan der indgås en såkaldt parallelaftale, der forpligter Danmark som enhver anden mellemstatslig aftale. Danmark har anmodet om flere parallelaftaler. Forhandlinger om parallelaftaler er tidskrævende. EU har således endnu ikke indgået nogle af de fire aftaler med Danmark, som man principielt har erklæret sig villig til at indgå.

I Schengen-samarbejdet har Danmark mulighed for at tilslutte sig beslutninger på et mellemstatsligt grundlag. Det vil sige, at Danmark har mulighed for at gennemføre de samme regler i Danmark som de øvrige EU-lande på overstatsligt grundlag.

Læs evt. mere om parallelaftaler i Udenrigsministeriet, Justitsministeriet og Integrationsministeriets notat på <http://www.euo.dk/upload/application/pdf/7b42a3e5/20041245.pdf>

forbehold i stedet for at omdanne det, består denne mulighed fortsat. De nærmere regler for et omdannet forbehold er inspireret af det forbehold, som Storbritannien og Irland har vedrørende visse retlige og indre anliggender. Denne ordning betegnes som en opt-in-ordning, dvs. en tilvalgsordning, hvor landet ved fremlæggelse af en ny retsakt kan vælge, om det vil deltage i vedtagelsen af retsaksen og dermed være bundet af den. Landet kan også vælge at blive omfattet efter vedtagelsen, også selv om landet ikke har været med til at vedtage retsaksen.

Kilde: Redegørelse til Folketinget. *Traktat om en forfatning for Europa — som undertegnet i Rom 29. oktober 2004.* Udenrigsministeriet, november 2004.

Kilder, og her kan du læse mere:

»Frihed, sikkerhed og retfærdighed for alle. Retlige og indre anliggender i EU«. Europa i bevægelse. Generaldirektoratet for Presse og Kommunikation, januar 2004

»Rets- og udlændingepolitikken i EU«. Folketingets EU-oplysning, småtryk nr. 5, juli 2004

»Fri bevægelighed for personer i EU — Fra Schengen til Amsterdam«. Folketingets EU-oplysning, EU Baggrund nr. 6, februar 2003

»Fri bevægelighed i et udvidet EU«. Folketingets EU-oplysning, EU Fakta nr. 16, juni 2004

Flash Eurobarometer: Justice and Home Affairs. »Field Work, December 2003«. Publication March 2004. http://europa.eu.int/comm/public_opinion/flash/fl155_report_en.pdf

Redegørelse til Folketinget. Traktat om en forfatning for Europa — som undertegnet i Rom, 29. oktober 2004 Udenrigsministeriet, november 2004

Konventstraktaten og forbeholdene. Notat, Udenrigsministeriet, august 2003

Udenrigsministeriet, Justitsministeriet og Integrationsministeriets notat om parallelaftaler, <http://www.euo.dk/upload/application/pdf/7b42a3e5/20041245.pdf>

Why the EU should help its neighbours. Center for European Reform, June 2004, http://www.cer.org.uk/pdf/policybrief_eu_neighbours.pdf

»117 spørgsmål og svar om EU«. Folketingets EU-oplysning, 2. udgave, oktober 2003

Rasmussen, Hans Kornø: Det danske dilemma. Om Danmark, EU og indvandring. Tiderne Skifter, 2004

Zilmer-Johns, Lisbeth: »EU og Terror«. DIIS rapport 2004:1, januar 2004

Amsterdam-traktaten og flygtninge. Dansk Flygtningehjælp, maj 1998 www.flygtning.dk/publikationer/pjecer/amsterdam1/indled/index.php

Communication from the Commission to the Council and the European Parliament. Area of Freedom Security and Justice: Assessment of the Tampere programme and future orientations, 2.6.2004, COM(2004) 4002, incl. Annex, SEC(2004) 693.

Det Europæiske Råd i Bruxelles, den 4.-5. november 2004. Formandskabets konklusioner, inkl. Bilag 1, Haag-programmet, http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/da/ec/82549.pdf

Ring og spørg

Ring til Europe Direct og få svar på dansk på dine EU-spørgsmål. Europe Direct er en svartjeneste under Europa-Kommissionen. Det er gratis at ringe. Telefon: 00 800 6 7 8 9 10 11

Links:

EU's server: www.europa.eu.int

Europa-Parlamentets informationskontor i Danmark: www.europarl.dk

Europa-Kommissionen i Danmark: www.europa-kommissionen.dk

Folketingets EU-oplysning: www.eu-oplysningen.dk

Udenrigsministeriet: www.um.dk

EU-nyt: www.euobserver.dk;
www.euobserver.com;
www.euractiv.com

Tænketanken Centre for European Reform: www.cer.org.uk

Om EU's samlede politikker, indsatser og målsætninger inden for samarbejdet om de retlige og indre anliggender: http://europa.eu.int/pol/justice/index_da.htm

http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/fsj/intro/fsj_intro_en.htm

<http://europa.eu.int/scadplus/leg/da/s22000.htm>

http://europa.eu.int/eur-lex/da/lif/ind/da_analytical_index_19.html

Om EU og civilret: http://europa.eu.int/comm/justice_home/fsj/civil/fsj_civil_intro_en.htm

Om Europol: <http://www.europol.eu.int/>
http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/fsj/police/fsj_police_intro_en.htm

Om Eurojust: <http://europa.eu.int/scadplus/leg/da/lvb/l33188.htm>

Om Schengen-samarbejdet: http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/freetravel/doc_freetravel_intro_en.htm

<http://europa.eu.int/scadplus/leg/da/lvb/l33020.htm>

Om EU's antiterror indsats: http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/news/information_dossiers/terrorism_2004/documents_en.htm

Om EU's indsats mod menneskehandel: http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/crime/trafficking/doc_crime_human_trafficking_en.htm

http://europa.eu.int/comm/justice_home/fsj/crime/forum/docs/26102004_draft_report_en.pdf

Om EU's naboskabspolitik: http://europa.eu.int/comm/world/enp/index_en.htm

Fakta-ark om forskellige emner inden for det retlige samarbejde på dansk: http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/key_issues_en.htm

Danmark i EU

Europa-Kommissionen
Repræsentation i Danmark
Østergade 61
Postbox 144
DK-1004 København K
Tlf. (45) 33 14 41 40
Telefax (45) 33 11 12 03
E-post: eu@europa-kommissionen.dk
Internet: www.europa-kommissionen.dk

EUROPA-PARLAMENTET

Europa-Parlamentet
Informationskontoret i Danmark
Christian IX's Gade 2, 2.
DK-1111 København K
Tlf. (45) 33 14 33 77
Telefax (45) 33 15 08 05
E-post: epkobenhavn@europarl.dk
Internet: www.europarl.dk

Udgiver: Europa-Kommissionen, Repræsentation i Danmark
Ansvarshavende redaktør: Thomas A. Christensen
Redaktion: Rostra Kommunikation A/S
Redaktionen er afsluttet: december 2004
Layout og tryk: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
ISBN-nr: 92-894-8233-8

Ophavsretlige oplysninger:

Eftertryk i kommercielt øjemed ikke tilladt. Anden anvendelse tilladt mod behørig kildeangivelse. Oplysningerne i denne publikation er ikke juridisk bindende og afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens holdning. Kommissionen kan derfor ikke drages til ansvar for eventuelle forkerte oplysninger eller mangler.

Publikationskontoret

Publications.eu.int

ISBN 92-894-8233-8

9 789289 482332 >